இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2023 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 12 ஆம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பி. ஆர். கவாய்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம்.எம். சுந்தரேஷ்

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு:
குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 1439/2009

பாபி – மேல்முறையீட்டாளர்

//எதிர்//

கேரள மாநில அரசு – எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

சாட்சியச் சட்டம், 1872 – பிரிவு 27 உண்மையைக் கண்டறிதல் – குற்றவியல் விசாரணை – குற்றம் சாட்டப்பட்ட மூன்று பேர் – குற்றம்

சாட்டப்பட்ட எண்.3 – மேல்முறையீட்டாளரால் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் வெளிப்படுத்தல் அறிக்கை – புகார்தாரரின் கணவரின் சடலத்தை மீட்டெடுத்தல் சாட்சியங்களைப் பாராட்டுதல் நடைபெற்றது: பிரிவு 27 கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மையைத் தழுவ வேண்டும். பொருள் உற்பத்தி செய்யப்படும் இடம் மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் அறிவு மற்றும் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் கூறப்பட்ட உண்மையுடன் தெளிவாகத் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். கண்டுபிடிப்பு – கொடுக்கப்பட்ட மாற்றத்தின் விளைவாக உண்மையில் ஒரு உண்மை கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், அந்தத் தகவல் உண்மையானது என்பதற்கு சில உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது, அதன் விளைவாக கூறப்பட்ட தகவலை பாதுகாப்பாக ஆதாரமாக வழங்க அனுமதிக்கலாம், விசாரணை அதிகாரி கண்டுபிடிப்பு பஞ்சநாமாவை வரைய வேண்டும் என்று சட்டம் எதிர்பார்க்கிறது. பிரிவு 27 – தற்போதைய வழக்கில், மீட்டெடுப்பு பஞ்சநாமா கூறப்பட்ட தேவைக்கு இணங்கவில்லை, மேலும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.3– மேல்முறையீட்டாளரின் எந்த அறிக்கையும் பதிவு செய்யப்படவில்லை u/s.27–இதன் விளைவாக, குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 3–மேல்முறையீட்டாளர் – ஐபிசி – பிரிவுகள் 395, 364, 365, 380, 201, 302 மற்றும் 302–ல் உடனிணைந்த பிரிவு 34 ஆகியோரின் தூண்டுதலின் பேரில் இறந்தவரின் சடலம் மீட்கப்பட்டது என்ற சூழ்நிலையை நிரூபிக்க அரசுத் தரப்பு தவறிவிட்டது.

சாட்சியச் சட்டம், 1872 பிரிவு 27 நிலுவையில் உள்ள விண்ணப்பம்: பிரிவு 27 இன் விதிகள், கொடுக்கப்பட்ட தகவலின் விளைவாக

உண்மையில் ஒரு உண்மை கண்டறியப்பட்டால், அந்தத் தகவல் உண்மை என்று சில உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது, அதன் விளைவாக கூறப்பட்ட தகவல் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியும். ஆதாரத்துடன் வழங்க அனுமதிக்க வேண்டும்.

சாட்சியம் கடைசியாகப் பார்த்த கோட்பாடு விவாதிக்கப்பட்டது: குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் இறந்தவர் கடைசியாக உயிருடன் காணப்பட்ட நேர இடைவெளி மற்றும் இறந்தவர் இறந்துவிட்டதாகக் கண்டறியப்பட்ட நேர இடைவெளி மிகவும் சிறியதாக இருப்பதால், மற்றவர்களுக்கு சாத்தியம் இல்லை. குற்றத்தின் ஆசிரியராக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஆகிறார் சாத்தியமற்றது – கடைசியாகப் பார்த்த நேரத்திற்கும் இறந்தவருக்கும் இடையிலான இடைவெளி நீண்டதாக இருந்தால், இடையில் வேறு நபர் வருவதற்கான வாய்ப்பை நிராகரிக்க முடியாது.

குற்றவியல் விசாரணை – கொலை வழக்கு – முற்றிலும் சூழ்நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கடைசியாகப் பார்த்த கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், தண்டனையை நிலைநிறுத்த முடியாது, இது குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட சூழ்நிலைகளின் சங்கிலியை நிரூபிக்கத் தவறிவிட்டது, இது விசாரணை நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட குற்றம் சாட்டப்பட்ட தீர்ப்பின் குற்றத்தைத் தவிர வேறு எந்த முடிவுக்கும் வரவில்லை, அதன்படி, மேல்முறையீட்டாளர்

விடுவிக்கப்பட்டார் – ஐபிசி எஸ்எஸ். 395, 364, 365, 380, 201, 302 மற்றும் 302–ல் உடனிணைந்த பிரிவு 34.

சான்றுகள் சூழ்நிலைச் சான்றுகள் பாராட்டுதல் – ஒரு வழக்கில் தண்டனை தொடர்பான தங்கக் கொள்கைகள் முற்றிலும் சூழ்நிலைச் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது விவாதிக்கப்பட்டது – குற்றவியல் விசாரணை.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்ததாவது–

1. குற்றத்தின் முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலைகள் முழுமையாக நிறுவப்பட வேண்டும் என்பது வழக்கு விசாரணைக்கு அவசியம். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பதற்கு முன்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் 'இருக்க வேண்டும்' என்பது ஒரு முதன்மைக் கொள்கையாகும். "நிரூபிக்கப்படலாம்" என்பதற்கும் "நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்" என்பதற்கும் இலக்கண ரீதியாக மட்டுமல்ல சட்டப்பூர்வ வேறுபாடும் உள்ளது. அவ்வாறு நிறுவப்பட்ட உண்மைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்துடன் மட்டுமே ஒத்துப்போக வேண்டும், அதாவது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளி என்பதைத் தவிர வேறு எந்த கருதுகோளிலும் அவை விளக்கப்படக் கூடாது. நிரூபிக்கப்பட வேண்டியதைத் தவிர, சாத்தியமான ஒவ்வொரு கருதுகோளையும் விலக்கும் வகையில் சூழ்நிலைகள் இருக்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நிரபராதியுடன் ஒத்துப்போகும் முடிவுக்கு எந்த

நியாயமான காரணத்தையும் விட்டுவிடாதபடி முழுமையான ஆதாரங்களின் சங்கிலி இருக்க வேண்டும் மற்றும் எல்லா மனித நிகழ்தகவுகளிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்ட வேண்டும். [பத்தி 10]

2. சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27, கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மை, பொருண்மை இடம் மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் அறிவு மற்றும் தகவல் கொடுக்கப்பட்ட உண்மையுடன் தெளிவாக தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளின் கடந்தகால பயனர் அல்லது கடந்தகால வரலாறு பற்றிய தகவல் அதன் கண்டுபிடிப்புடன் தொடர்புடையது அல்ல. சாட்சியச் சட்டத்தின் 27 வது பிரிவின் கீழ் கருதப்படும் கண்டுபிடிப்பு பஞ்சநாமாவை விசாரணை அதிகாரி வரைய வேண்டும் என்று சட்டம் எதிர்பார்க்கிறது. தற்போதைய வழக்கில், மேற்கூறிய தேவைக்கு ஏற்ப மீட்பு பஞ்சநாமாவை ஒதுக்கி வைக்கவும், சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27 இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீட்டாளரின் அறிக்கை எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. எனவே, குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீட்டு வழக்கில் இறந்தவரின் சடலம் மீட்கப்பட்ட சூழ்நிலையை நிரூபிக்க அரசுத் தரப்பு தவறிவிட்டது. [பத்திகள் 21, 26]

3. குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.1 ஐப் பொறுத்த வரையில், விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் நம்பியிருக்க வேண்டிய கூடுதல் சூழ்நிலை மண்வெட்டியை மீட்டெடுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. குற்றம்

சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீட்டு வழக்கில் இறந்தவரின் சடலம் மீட்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அதே இடத்திலிருந்து மண்வெட்டியும் மீட்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எண். 3/ முறையீட்டாளரின் வெளிப்படுத்தல் அறிக்கையிலிருந்து மண்வெட்டி மீட்கப்பட்ட இடம் ஏற்கனவே அறியப்பட்டதாக விசாரணை நீதிமன்றம் மீண்டும் கூறியது; இருப்பினும், கூறப்பட்ட மண்வெட்டியை மீட்டெடுப்பது இன்னும் ஆதாரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருந்தது. இவ்வாறு கூறப்பட்ட மீட்பு என்பது ஏற்கனவே தெரிந்த இடத்திலிருந்து, குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1 க்கு மட்டுமே தெரிந்திருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, விசாரணை நீதிமன்றம் அத்தகைய கண்டுபிடிப்புக்கு வருவதில் மீண்டும் விபரீதத்தை செய்துள்ளது. [பத்தி 28]

4. அ.சா–1 இன் ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் இறந்தவரின் நிறுவனத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் சூழ்நிலை மட்டுமே இப்போது எஞ்சியிருப்பது தெளிவாகிறது. இருப்பினும், கடைசியாகப் பார்த்த கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மட்டுமே, தண்டனையை பதிவு செய்திருக்க முடியாது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/முறையீட்டாளர் வழக்கில் இறந்தவரின் சடலம் மீட்கப்பட்டது என்பதை நிரூபிக்க அரசுத் தரப்பு முற்றிலும் தவறிவிட்டது. விசாரணை நீதிமன்றத்தின்படி, குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/ மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிலிருந்து கட்டுரைகளை மீட்டெடுப்பது கேலிக்கூத்தானது மற்றும் புனையப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1–ன் வழக்கில் மண்வெட்டியை

மீட்டெடுப்பது, விசாரணை நீதிமன்றத்தின் கூற்றுப்படி, குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீட்டாளரால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின் மூலம் அறியப்பட்ட இடத்திலிருந்துதான். எனவே, அரசு தரப்பு உள்ளதுகுற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தைத் தவிர வேறு எந்த முடிவுக்கும் வராத குற்றச் சூழ்நிலைகளின் சங்கிலியை நிரூபிக்க முற்றிலும் தவறிவிட்டது. [பத்தி 29, 30]

ஷரத் பிர்திசந்த் சர்தா எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு (1984) 4 எஸ்சிசி 116: [1985] 1 எஸ்சிஆர் 88; உத்திர பிரதேச மாநில அரசு எதிர் சதீஷ் (2005) 3 எஸ்சிசி 114: [2005] 1 எஸ்சிஆர் 1132; சந்திரன் எதிராக தமிழ்நாடு மாநில அரசு (1978) 4 எஸ்சிசி 90 : [1979] 1 எஸ்சிஆர் 176; கர்நாடகா மாநில அரசு –எதிர்– டேவிட் ரோஜாரியோ மற்றும் ஒருவர் (2002) 7 எஸ்சிசி 728: [2002] 2 சப்ளி எஸ்சிஆர் 419 மற்றும் சுப்ரமண்யா –எதிர்– கர்நாடகா மாநில அரசு 2022 எஸ்சிசி ஆன்லைன் எஸ்சி 1400 – சார்வுறப்பட்டது.

சுரேஷ் சந்திர பஹ்ரி எதிராக பீகார் மாநில அரசு 1995 சப். (1) எஸ்சிசி 80: [1994] 1 சப்ளி எஸ்சிஆர் 483 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

புலுக்குரி கோட்டய்யா மற்றும் பலர் எதிராக கிங்–எம்பரர் 1946 எஸ்சிசி இனையவழி பிசி 47 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வழக்கு சட்ட குறிப்பு

| | | |
|---|---|---|
| [1994] 1 சப்ளி எஸ்சிஆர் 483 | குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது | பத்தி 8 |
| [1985] 1 எஸ்சிஆர் 88 | சார்வுறப்பட்டது | பத்தி 9 |
| [2005] 1 எஸ்சிஆர் 1132 | சார்வுறப்பட்டது | பத்தி 16 |
| [1979] 1 எஸ்சிஆர் 176 | சார்வுறப்பட்டது | பத்தி 22 |
| [2002] 2 சப்ளி எஸ்சிஆர் 419 | சார்வுறப்பட்டது | பத்தி 24 |

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 1439 இன் 2009.

2005 இன் சிஆர்எல்எ எண்.326 இல் எர்ணாகுளத்தில் உள்ள கேரள உயர் நீதிமன்றத்தின் 25.08.2008 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவில் இருந்து.

மேல்முறையீட்டாளருக்காக – வழக்கறிஞர் ஆர் பசந்த், சீனியர் அட்வ., அப்துல்லா நசீ வி.டி., மீனா கே. பவுலோஸ், அக்ஷய், அசோக் பசோயா, செல்வி ஸ்ருதி ஜோஸ், பி.எஸ். சுதீர்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக – வழக்கறிஞர் கே.என்.பால்கோபால், சீனியர் வழக்கறிஞர், ஹர்ஷத் வி. ஹமீத், திலீப் பூலக்கோட், செல்வி. ஆஷ்லி ஹர்ஷத்.

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மாண்புமிகு நீதியரசர் பி.ஆர். கவாய் அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. இந்த மேல்முறையீடு ஆகஸ்ட் 25, 2008 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவை எதிர்த்து, எர்ணாகுளத்தில் உள்ள கேரள உயர் நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த நீதியர் ஈராயம் அமர்வில் (இனிமேல் "உயர் நீதிமன்றம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள். 326, 230 மற்றும் 847 இல் 2005 அதன் மூலம் ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1) மற்றும் பாபி (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.3/மேல்முறையீடு செய்தவர்) ஆகியோர் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டு மனுக்களை தள்ளுபடி செய்து, அதன் மூலம் 2004 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 18 ஆம் தேதி விதிக்கப்பட்ட தண்டனை மற்றும் தண்டனையின் தீர்ப்பை உறுதிசெய்து, கூடுதல் அமர்வு நீதிபதி, விரைவு குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் தொடர்பாக 2003 இன் அமர்வு வழக்கு எண். 208 இல் விரைவு நீதிமன்றம்–II (தற்காலிக நீதிமன்றம்), திருச்சூர் (இனி "விசாரணை நீதிமன்றம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது). அதே தடைசெய்யப்பட்ட தீர்ப்பைப் பார்க்கையில், உயர் நீதிமன்றம், பிஜு @ பாபி (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 2) தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைத்து குற்றங்களில் இருந்தும் அவரை விடுவித்தது.

2. விவரங்களின் சுருக்கமாக, தற்போதைய மேல்முறையீட்டிற்கு வழிவகுக்கும் உண்மைகள் பின்வருமாறு:

2.1 நவம்பர் 21, 2000 அன்று, லீலா க/பெ விஸ்வநாதன் (புகார்தாரர் அ.சா–1) காவல் நிலையம், அந்திக்காடு, மாவட்டம் முன்பு வாக்குமூலம் அளித்தார். திருச்சூர், ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 1), தனது கணவர் விஸ்வநாதனின் (இறந்தவர்) இளைய சகோதரர் விஸ்வநாதனின் (இறந்தவர்) ஒரு குற்றவாளி என்றும், அவர் பல திருட்டு வழக்குகளில் ஈடுபட்டு சிறைவாசம் அனுபவித்தவர் என்றும் அவர் குற்றம் சாட்டினார். கணவனால் திருட்டுகள் அகற்றப்பட்டன என்றார்.

2.2 ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 1) சிறையில் இருந்து தப்பித்து தலைமறைவாக இருந்தார் என்பது புகார்தாரரின் வழக்கு. விஸ்வநாதன் (இறந்தவர்) தான் சிறையில் இருந்து தப்பிச் சென்றதை போலீசாரிடம் தெரிவித்துவிடுவார் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக, ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 1) மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 2 முதல் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 7 வரை உள்ள மற்ற குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களுடன் 20.11.2000 அன்று இரவு 08.00 மணிக்கு ஜீப்பில் விஸ்வநாதன் (இறந்தவர்) வீட்டிற்கு வந்தார். பின்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் விஸ்வநாதனை (இறந்தவர்) கத்தி முனையில் பிடித்து, அவரது வாயில் வலுக்கட்டாயமாக மதுவை ஊற்றி, அவர் சுயநினைவை இழக்கும் வரை குடிக்க வற்புறுத்தியுள்ளனர். லீலா (புகார்தாரர்/அ.சா–1) குறுக்கிட முயன்றபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் எடுத்துச் சென்ற கத்தியால் அவரது உள்ளங்கையில் காயம் ஏற்பட்டது. அதன்பிறகு, லீலா (புகார்தாரர்/அசா–1) மற்றும் அவரது கணவருடன்

கண்கள் கட்டப்பட்டு ஜீப்பில் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டு சுமார் 30 கி.மீ தூரம் சென்ற பிறகு, புகார்தாரர் / அ.சா.–1 அவரது சொந்த ஊரான பூமலாவில் இறக்கிவிடப்பட்டார். குறித்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த பைஜு என்ற உள்ளூர்வாசியின் உதவியுடன் அவர் தனது வீட்டை அடைய முடிந்தபோது, மேற்கூறிய சம்பவம் குறித்து தனது சகோதரர் பாபு (அ.சா.–6) க்கு தகவல் கொடுத்தார், அவர் அந்த இரவில் விஸ்வநாதனை (இறந்து) தேட முயன்றார். அடுத்த நாள், அதாவது, 21 நவம்பர் 2000 அன்று, லீலா (புகார்தாரர்/அ.சா–1) பாபுவுடன் (அ.சா–6) திருச்சூர் மாவட்டம் அந்திக்காடு காவல் நிலையத்தில் தனது அறிக்கையை (அ.சா.ஆ–1) பதிவு செய்தார். மேற்கூறிய புகாரின் உள்ளடக்கங்களின் அடிப்படையில், இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 (இனிமேல் "ஐபிசி" என்று குறிப்பிடப்படும்) பிரிவு 395 மற்றும் 365 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக மேற்கூறிய குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் மற்றும் பிற அறியப்படாத நபர்களுக்கு எதிராக முதல் தகவல் அறிக்கை (அ.சா.ஆ–19) (சுருக்கமாக, "எஃப்.ஐ.ஆர்") பதிவு செய்யப்பட்டது.

2.3 பாபி (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 3 / மேல்முறையீட்டாளர்) 25 நவம்பர் 2000 அன்று காவல்துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டார். அவர் வெளிப்படுத்திய அறிக்கையின் அடிப்படையில் (அ.சா.ஆ.–23), பாரதப்புழா ஆற்றங்கரையில் பட்டித்தானில் புதைக்கப்பட்டிருந்த விஸ்வநாதனின் சடலம் மீட்கப்பட்டது. மேலும், திருடப்பட்ட பொருட்களும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 3 இன் வீட்டிலிருந்து

மீட்கப்பட்டு அ.சா.ஆ–14 என்று குறிக்கப்பட்டன. பி–14. ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 1) மற்றும் பிஜு பாபு (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 2) ஆகியோர் 2000 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 28 ஆம் தேதி குருவாயூரில் உள்ள லாட்ஜில் இருந்து குருவாயூர் காவல்துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டனர். பின்னர், அவர்கள் டிசம்பர் 2, 2000 அன்று அந்திக்காடு காவல்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். ஷிபு @ ஷிபு சிங்கின் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1) வெளிப்படுத்திய அறிக்கையின் அடிப்படையில், இறந்தவரின் புதைக்கப்பட்ட இடத்தை தோண்டிய மண்வெட்டி, அந்த இடத்திற்கு அருகில் மீட்கப்பட்டது. பிளாஸ்டிக் பையில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த உடல் தோண்டி எடுக்கப்பட்டது.

2.4 விசாரணையின் முடிவில், குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் முதல் வகுப்பு நீதிமன்றம்–II முன் ஒரு குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இந்த வழக்கை திருச்சூர் அமர்வு நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்காக ஒப்படைத்தார்.

2.5 ஐபிசியின் பிரிவு 34 உடன் படிக்கப்பட்ட பிரிவுகள் 395, 364, 365, 380 மற்றும் 302 ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக விசாரணை நீதிமன்றத்தால் குற்றச்சாட்டுகள் விதிக்கப்பட்டன.

2.6 குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் அனைவரும் குற்றமற்றவர்கள் என்று ஒப்புக்கொண்டு விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறினர். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களின் குற்றத்தை வீட்டிற்கு கொண்டு வர அரசு தரப்பு 33 சாட்சிகளை விசாரித்தது. சான்று பொருட்கள் எனக் குறிக்கப்பட்ட 14 பொருள்களையும் அரசுத் தரப்பு பதிவு செய்தது. 1 முதல் சா.பொ. 14. சிலுவையின் போது– பாதுகாப்பு தரப்பில் இருந்து பரிசோதனை, இறந்தவரின் தந்தை சேகரன் (எ.சா–1) பரிசோதிக்கப்பட்டார். கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடம் விசாரணை நடத்தப்பட்டது குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 313, 1973 (சுருக்கமாக, "கு.வி.ந.ச.") அதில் அவர்கள் தங்களுக்கு எதிராகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சாட்சியங்களில் தங்களுக்கு எதிராக தோன்றிய சூழ்நிலைகளை மறுத்தனர். விசாரணையின் முடிவில், கற்றறிந்த விசாரணை நீதிமன்றம் ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1) எனக் கண்டறிந்தது. பிஜு @ பாபு (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 2) மற்றும் பாபி (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீடு செய்தவர்) ஆகியோர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றங்களில் குற்றவாளிகள் மற்றும் அதன்படி பிரிவு 302 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக ஆயுள் தண்டனையை பிரிவு 34 ஐபிசி உடன் படிக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தனர். மேலும் ஐபிசியின் பிரிவு 34 உடன் படிக்கப்பட்ட பிரிவுகள் 364, 395, மற்றும் 201 ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக வெவ்வேறு காலகட்டங்களுக்கு கடுமையான சிறைத்தண்டனையை அனுபவிக்கும்படி அவர்களுக்கு உத்தரவிட்டது. தண்டனைகள் ஒரே நேரத்தில் இயக்க உத்தரவிடப்பட்டது.

2.7 இதனால் வேதனையடைந்து, குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1 முதல் 3 வரையிலானவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் தங்களின் மேல்முறையீடுகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்தனர். உயர் நீதிமன்றம், தடைசெய்யப்பட்ட தீர்ப்பின் மூலம், ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1) மற்றும் போபி (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/இங்கு மேல்முறையீடு செய்தவர்) ஆகியோரின் மேல்முறையீட்டு மனுக்களை தள்ளுபடி செய்தது, ஆனால் பிஜு @ பாபு (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்) விரும்பிய மேல்முறையீட்டை அனுமதிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைந்தது. எண். 2), இதன் மூலம் பிஜு @ பாபு (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 2) தொடர்பான விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தண்டனை மற்றும் தண்டனையின் தீர்ப்பை ரத்து செய்தது.

3. இதனால் பாதிக்கப்பட்டு, தற்போதைய மேல்முறையீடு.

4. மேல்முறையீட்டாளர்–பாபி சார்பில் மூத்த வழக்கறிஞர் ஸ்ரீ ஆர். பசந்த் ஆஜராகி, ஸ்ரீ கே.என். பால்கோபால், கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர்–கேரள அரசு சார்பில் ஆஜராகினர்.

5. 395, 365, எஃப் 364, 201, 380, 302 மற்றும் 302 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக, மேல்முறையீட்டாளர்–பாபியை குற்றவாளி என தீர்ப்பளித்து தண்டனை வழங்குவதில் விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் ஆகிய இரண்டும் தவறு செய்துள்ளதாக ஸ்ரீ பசந்த், கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர்

சமர்பிப்பார். ஐபிசியின் பிரிவு 34 உடன் மேல்முறையீட்டாளர்–பாபிக்கு எதிரான வழக்கை நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பால் நிரூபிக்க அரசுத் தரப்பு தவறிவிட்டது என்றும், வழக்குத் தொடரும் வழக்கில் வெளிப்படையான குளறுபடிகள் இருப்பதாகவும் அவர் சமர்ப்பித்தார். வழக்கு விசாரணையின் போது விசாரிக்கப்பட்ட அரசு தரப்பு சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களில் முரண்பாடுகள் இருப்பதை உயர்நீதிமன்றம் கூட கண்டறிந்துள்ளது. மேலும் பிஜு @ பாபு (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 2) தொடர்பாக புகார்தாரர்/அ.சா.–1 இன் அறிக்கையில் உள்ள வெளிப்படையான முரண்பாடுகளையும் உயர் நீதிமன்றம் கவனித்தது, அதன் அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்ட பிஜு @ பாபு (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 2) மீது சுமத்தப்பட்ட அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்தும் விடுவித்தது.

6. ஸ்ரீ பசந்த், இந்திய சாட்சியச் சட்டம், 1872 இன் பிரிவு 27 இன் கீழ் ஒரு குறிப்பாணை (இனி "சாட்சிய சட்டம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) ஒரு குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரின் வழக்கில், அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்ட மீட்பு வழக்குகளில் தேவை என்று சமர்ப்பித்தார். போலீஸ் முன் இது சமர்பிக்கப்பட்டது, உடனடி விஷயத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்களை ஆய்வு செய்தபின், சாட்சியச் சட்டத்தின் 27 வது பிரிவின் கீழ் அத்தகைய குறிப்பாணை இறந்த விஸ்வநாதனின் உடலை மீட்கும் போது தயாரிக்கப்படவில்லை அல்லது மீட்கப்பட்ட போது சுயேச்சையான அல்லது பஞ்சாயத்து சாட்சிகளின் கையொப்பங்கள் எடுக்கப்படவில்லை.

மேலும், பாபியிடமிருந்து (இங்கு மேல்முறையீட்டாளர்) பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் செயல்படும் போது மேற்கூறிய குறிப்பாணையைத் தயாரிப்பது புலனாய்வு அதிகாரியின் (சுருக்கமாக, 'சா.பொ') கடமையாகும் என்றும், விசாரணை அதிகாரியின் தரப்பில் அத்தகைய செயலற்ற தன்மை குறைந்தபட்சம் இறந்தவரின் இறந்த உடலை மீட்டதை நிரூபிப்பதைப் பொருத்தவரை, அரசு தரப்பு வழக்கை சீர்குலைக்கும் என்றும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

7. ஸ்ரீ பசந்த், விசாரணை நீதிமன்றம் கடைசியாகக் காணப்பட்ட கோட்பாட்டை மட்டுமே நம்பியுள்ளது என்று சமர்ப்பித்தது, மேலும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரின் தண்டனையை கடைசியாக பார்த்த கோட்பாட்டை நிரூபிப்பதன் அடிப்படையில் மட்டுமே நிலைநிறுத்த முடியாது என்றும், விசாரணையின் போது விசாரிக்கப்பட்ட சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களுடன் பதிவு செய்யப்பட்ட பிற சாட்சியங்களுடன் இது உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் மேலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. கீழ் நீதிமன்றங்கள் நம்பியிருந்த அரசு தரப்பு சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களில் உள்ள முரண்பாடுகளை சுட்டிக் காட்டியபோது, இங்கு மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனையை மேற்படி அடிப்படையில் மட்டும் நிலைநிறுத்த முடியாது என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

8. ஸ்ரீ பால்கோபால், அதற்கு மாறாக, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றங்களில் குற்றவாளிகள் என்று கீழுள்ள நீதிமன்றங்கள் ஒரே நேரத்தில் கண்டறிந்துள்ளன என்று சமர்ப்பிக்கிறார்.

நியாயமான சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி குற்றஞ்சாட்டக்கூடிய சூழ்நிலைகளை அரசு தரப்பு நிரூபித்துள்ளது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தைத் தவிர வேறு எந்த முடிவுக்கும் வராத சூழ்நிலைகளின் சங்கிலியையும் இது நிரூபித்துள்ளது. சுரேஷ் சந்திர பாஹ்ரி எதிராக பீகார் மாநில அரசு [1] [1995 (1) எஸ்.சி.சி 80] என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை அவர் நம்பியிருக்கிறார்.

9. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, தற்போதைய வழக்கு முற்றிலும் சூழ்நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஷரத் பிர்திசந்த் சர்தா எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு [2] [(1984) 4 எஸ்.சி.சி 116] என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு முழுக்க முழுக்க ஒரு வழக்கில் தண்டனை தொடர்பான தங்கக் கொள்கைகளை வகுத்துள்ளது. சூழ்நிலை ஆதாரம் இந்த வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் அவதானிப்புகளை நாம் ஆதாயத்துடன் குறிப்பிடலாம்:

> "153. இந்த முடிவின் நெருக்கமான பகுப்பாய்வானது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான வழக்கு முழுமையாக நிறுவப்பட்டதாகக் கூறப்படுவதற்கு முன் பின்வரும் நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது:

(1) குற்றத்தின் முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலைகள் முழுமையாக நிறுவப்பட வேண்டும்.

இந்த நீதிமன்றம் சம்பந்தப்பட்ட சூழ்நிலைகளை "கட்டாயம் அல்லது வேண்டும்" மற்றும் "இருக்கக்கூடாது" என்று குறிப்பிட்டதை இங்கே கவனிக்கலாம். சிவாஜி சஹாப்ராவ் போபடே எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு [(1973) 2 எஸ்சிசி 793: 1973 எஸ்சிசி இல் இந்த நீதிமன்றத்தால் நடத்தப்பட்டதைப் போல, "நிரூபிக்கப்படலாம்" மற்றும் "நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்" என்பதற்கு இடையே ஒரு இலக்கண மட்டுமல்ல, சட்டப்பூர்வ வேறுபாடும் உள்ளது. (குற்றவியல்) 1033: 1973 குற்றவியல் சட்ட LJ 1783] அவதானிப்புகள் செய்யப்பட்ட இடம்: [எஸ்சிசி பத்தி19, ப. 807: பத்தி (குற்றவியல்) ப. 1047]

"நிச்சயமாக, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளியாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் வெறுமனே குற்றவாளியாக இருக்கக்கூடாது என்பது ஒரு முதன்மைக் கொள்கையாகும், மேலும் 'இருக்கலாம்' மற்றும் 'இருக்க வேண்டும்' ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள மன இடைவெளி நீண்டது மற்றும் உறுதியான முடிவுகளிலிருந்து தெளிவற்ற ஊகங்களை பிரிக்கிறது."

(2) அவ்வாறு நிறுவப்பட்ட உண்மைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தின் கருதுகோளுடன் மட்டுமே ஒத்துப்போக வேண்டும், அதாவது,

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளி என்பதைத் தவிர வேறு எந்த கருதுகோளிலும் அவை விளக்கப்படக் கூடாது.

(3) சூழ்நிலைகள் ஒரு தீர்க்கமான இயல்பு மற்றும் போக்கு இருக்க வேண்டும்,

(4) நிரூபிக்கப்பட வேண்டியதைத் தவிர, சாத்தியமான ஒவ்வொரு கருதுகோளையும் அவர்கள் விலக்க வேண்டும்

(5) குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நிரபராதியுடன் ஒத்துப்போகும் முடிவுக்கு எந்த நியாயமான காரணத்தையும் விட்டுவிடாதபடி முழுமையான ஆதாரங்களின் சங்கிலி இருக்க வேண்டும் மற்றும் அனைத்து மனித நிகழ்தகவுகளிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்ட வேண்டும்."

10. வழக்குத் தொடர வேண்டிய சூழ்நிலைகள் எதில் இருந்து முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.ஒரு குற்ற உணர்வு முழுமையாக நிறுவப்பட வேண்டும். நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பதற்கு முன்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் 'குற்றவாளியாக இருக்க வேண்டும், வெறுமனே 'குற்றவாளியாக இருக்க வேண்டும்' என்பது ஒரு முதன்மைக் கோட்பாடு என்று நீதிமன்றம் கருதுகிறது. 'நிரூபிக்கப்படலாம் மற்றும் "நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்" என்பதற்கு இலக்கண ரீதியாக மட்டுமல்ல, சட்டப்பூர்வ

வேறுபாடும் இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. நிறுவப்பட்ட உண்மைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்துடன் மட்டுமே ஒத்துப்போக வேண்டும், அதாவது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளி என்பதைத் தவிர வேறு எந்த கருதுகோளிலும் விளக்கப்படக் கூடாது. நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றைத் தவிர சாத்தியமான ஒவ்வொரு கருதுகோளையும் விலக்கும் வகையில் சூழ்நிலைகள் இருக்க வேண்டும் என்று மேலும் கூறப்பட்டுள்ளது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நிரபராதிக்கு இணங்க எந்த நியாயமான காரணத்தையும் விட்டுவிடாதபடி முழுமையான ஆதாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்றும் அனைத்து மனித நிகழ்தகவுகளிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்ட வேண்டும்.

11. இந்த வழிகாட்டும் கொள்கைகளின் வெளிச்சத்தில், தற்போதைய வழக்கை நாம் ஆராய வேண்டும்.

12. விசாரணை நீதிமன்றம் பின்வரும் சூழ்நிலைகளை நம்பியுள்ளது:

I) இறந்தவருடன் கடைசியாகப் பார்த்தது;

(ii) குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.3–பாபியிடமிருந்து நகைகள் உட்பட திருடப்பட்ட பொருட்களை மீட்டெடுத்தல்:

(iii) குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1–ஷிபு @ ஷிபு சிங்கிடம் இருந்து மண்வெட்டி மீட்பு:

(iv) குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3–பாபியின் நிகழ்வில் இறந்த உடலை மீட்டெடுத்தல்:

13. விசாரணை நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1 முதல் 3 வரையிலான குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக மேற்கூறிய சூழ்நிலைகளை அரசுத் தரப்பு நிரூபித்ததைக் கண்டறிந்தது. மேல்முறையீட்டில், பிஜு @ பாபி (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 2) மீதான வழக்கை அரசுத் தரப்பு நிரூபிக்கத் தவறியதைக் கண்டறிந்த உயர் நீதிமன்றம், அதன்படி அவரை விடுதலை செய்தது.

14. உயர் நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த நீதியர் ஈராயம், குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.2 ஐப் பொறுத்த வரையில், வழக்கை நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பால் நிரூபிக்கத் தவறிவிட்டதாகக் கண்டறிந்தாலும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1 மற்றும் 3 ஐப் பொருத்தவரை, அரசுத் தரப்பு வழக்கு சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வழக்கை நிரூபித்தது.

15. அசா–1 இன் சாட்சியத்தின் அடிப்படையில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் கடைசியாக இறந்தவரின் நிறுவனத்தில் காணப்பட்ட சூழ்நிலையை விசாரணை நீதிமன்றமும் உயர் நீதிமன்றமும் முக்கிய குற்றஞ்சாட்டக்கூடிய சூழ்நிலையாகக் கண்டறிந்ததைக் காணலாம். பாபி

(இங்கே குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.3/மேல்முறையீடு செய்தவர்) சம்பந்தப்பட்டவரை, இறந்த உடல் மற்றும் ஆபரணங்களின் மீட்பு தொடர்பாக கூடுதல் ஆதாரம் இருப்பதாக உயர் நீதிமன்றம் மேலும் கண்டறிந்தது. ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 1) ஐப் பொறுத்த வரையில், இறந்த உடல் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த புதைகுழியைத் தோண்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட மண்வெட்டியை மீட்டது, ஷிபு @ மீதான குற்றத்தை நிரூபிக்கும் கூடுதல் சூழ்நிலை என்று உயர்நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது. ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 1).

16. கடைசியாக பார்த்த கோட்பாட்டைப் பொறுத்த வரையில், உத்திரப் பிரதேச மாநில அரசு –எதிர்– சதீஷ் [3] [(2005) 3 SCC 114] வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கூறிய பின்வரும் கருத்துக்களைப் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

> "22. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் இறந்தவர் கடைசியாக உயிருடன் காணப்பட்ட நேரத்துக்கும், இறந்தவர் இறந்து கிடக்கும் போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைத் தவிர வேறு எந்த நபருக்கும் சாத்தியம் இல்லாத கால இடைவெளியில் கடைசியாகப் பார்த்த கோட்பாடு நடைமுறைக்கு வருகிறது. குற்றத்தின் ஆசிரியராக இருப்பதால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருடன் கடைசியாகப் பார்க்கப்பட்டவர் என்று சாதகமாக நிறுவுவது கடினமாக இருக்கும் குற்றம்

சாட்டப்பட்டவர்களும் இறந்தவர்களும் கடைசியாக ஒன்றாகக் காணப்பட்டார்கள் என்று முடிவு செய்வதற்கு மற்ற சாதகமான சான்றுகள், அந்த வழக்குகளில் குற்றவாளிகள் என்ற முடிவுக்கு வருவது ஆபத்தானது 3 மற்றும் 5, அ.சா 2 இன் சான்றுகளுக்கு கூடுதலாக."

17. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் இறந்தவர் கடைசியாக உயிருடன் காணப்பட்ட நேரத்துக்கும், இறந்தவர் இறந்து கிடக்கும் நேரத்துக்கும் இடையே உள்ள கால இடைவெளி மிகக் குறைவாக இருப்பதால், கடைசியாகப் பார்த்த கோட்பாடு செயல்படுவதை தெளிவாகக் காணலாம். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைத் தவிர வேறு எந்த நபரும் குற்றத்தின் ஆசிரியராக இருப்பது சாத்தியமில்லை. கடைசியாகப் பார்த்த நேரத்துக்கும் இறந்து கிடந்தவருக்கும் இடையே இடைவெளி அதிகமாக இருந்தால், இடையில் வேறு ஒருவர் வருவதற்கான வாய்ப்பை நிராகரிக்க முடியாது.

18. தற்போதைய வழக்கில், புகார்தாரர்/அ.சா–1 படி, இறந்தவர் 20 நவம்பர் 2000 அன்று இரவு 08.00 மணியளவில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். 2000 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 21 ஆம் தேதி அவர் சட்டவிரோத காவலில் வைக்கப்பட்டார் என்பதும், 2000 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 25 ஆம் தேதி அவர் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதும் மேல்முறையீட்டாளரின் வாதமாக இருந்தாலும், இந்த விஷயத்தின் அம்சத்திற்கு செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. 2000

ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 25 ஆம் தேதி மணலூர் கடவு பகுதியில் பாபி (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீடு செய்தவர்) நிற்பதாக கிடைத்த ரகசிய தகவலின் பேரில், அவர் அந்த இடத்திற்குச் சென்று அவரைக் கைது செய்தார் என்பது ஐஓவின் ஆதாரங்களை ஆராய்ந்தால் தெரியவரும். பிற்பகல் 02.00 மணிக்கு அவர் அளித்த வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் அவரது வீட்டில் இருந்து பல்வேறு பொருட்கள் கைப்பற்றப்பட்டதாக அவர் கூறினார். அதன்பிறகு, அதே நாளில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் இறந்தவர் புதைக்கப்பட்ட பாரதப்புழாவில் உள்ள இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றதாக அவர் மேலும் கூறினார். தளர்வான மண்ணைப் பார்த்த பிறகு, அது ஒற்றைப்படை நேரம் என்பதால் காட்சி பாதுகாக்கப்பட்டது என்று அவர் கூறினார். 2000 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26 ஆம் தேதி, குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3 தலைமையில், அவர்கள் அந்த இடத்தை அடைந்து, ஓட்டப்பாலம் தாசில்தார் விசாரணை அறிக்கையைத் தயாரித்தார்.

19. முதலாவதாக, குறைந்தபட்சம் ஒரு இடைவெளி இருப்பதை இதன் மூலம் தெளிவாகக் காணலாம் அ.சா–1 இன் படி, இறந்தவர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு இறந்த உடல் மீட்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஐந்து நாட்கள். எவ்வாறாயினும், இறந்த உடலை மீட்டெடுக்கும் ஆனது போபியின் (இங்கு குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீடு செய்தவர்) என்று நியாயமான சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அரசு தரப்பு நிறுவியிருக்க முடியுமா என்பது முக்கியமான கேள்வியாக இருக்கும். போபியின் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.

3/மேல்முறையீடு செய்தவர்) உடல் மீட்கப்பட்டதாக வழக்குத் தொடரப்பட்டால் மட்டுமே, ஐந்து நாட்கள் இடைவெளியின் பொருத்தம் வரும்.

20. 1946 ஆம் ஆண்டு போலவே, புலுக்குரி கோட்டய்யா மற்றும் பலர் எதிராக கிங்-எம்பரர் [4] [1946 எஸ்சிசி ஆன்லைன் பிசி 47] வழக்கில் சாட்சிய சட்டத்தின் 27 வது பிரிவின் விதிகளை தனியுரிமை கவுன்சில் பரிசீலித்தது. இந்த வழக்கில் அந்தரங்க கவுன்சிலின் பின்வரும் அவதானிப்புகளைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும்:

> "இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27 இன் கட்டுமானத்தை உள்ளடக்கிய இரண்டாவது கேள்வி, இப்போது பரிசீலிக்கப்படும். அந்தப் பிரிவு மற்றும் அதற்கு முந்தைய இரண்டு பிரிவுகள், இதைப் படிக்க வேண்டும், இந்த விதிமுறைகளில் உள்ளன. சாட்சியச் சட்டத்தின் 25, 26 மற்றும் 27 மற்றும் தொடர்ந்து காவலில் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். பிரிவை செயல்பாட்டிற்கு கொண்டு வருவதற்கு அவசியமான நிபந்தனை என்னவென்றால், ஒரு போலீஸ் அதிகாரியின் காவலில் இருக்கும் எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவரிடமிருந்து பெறப்பட்ட தகவலின் விளைவாக ஒரு உண்மையைக் கண்டறிவது, மேலும் பல தகவல்களைப் பறிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மையுடன் தொடர்புடையது நிரூபிக்கப்படலாம். கொடுக்கப்பட்ட தகவலின்

விளைவாக உண்மையில் ஒரு உண்மை கண்டறியப்பட்டால், அந்தத் தகவல் உண்மைதான் என்பதற்கு சில உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது, அதற்கேற்ப பாதுகாப்பாக ஆதாரங்களை வழங்க அனுமதிக்கலாம்: ஆனால் தெளிவாக அளவு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தகவல், கண்டறியப்பட்ட உண்மையின் சரியான தன்மையை சார்ந்து இருக்க வேண்டும். பொதுவாக, போலீஸ் காவலில் உள்ள ஒருவர், தகவல் அளிப்பவர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றத்துடன் தொடர்புடையதாகக் கூறப்படும் இறந்த உடல், ஆயுதம் அல்லது ஆபரணங்கள் போன்ற சில பொருட்களை மறைத்து வைக்கும் இடத்திலிருந்து உற்பத்தி செய்யும் போது பிரிவு செயல்படுத்தப்படுகிறது. மகுடத்திற்கு திரு.மெகாவ், அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் "கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மை" என்பது இயற்பியல் பொருள் என்று வாதிட்டார், மேலும் அந்த பொருளுடன் தெளிவாக தொடர்புடைய எந்த தகவலையும் நிரூபிக்க முடியும். இந்த பார்வையில், ஒரு நபர் கொடுத்த தகவலின்படி, தயாரிக்கப்பட்டது அவர் கொலை செய்யப்பட்ட ஒருவரின் சடலம், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஆயுதம் அவர் கொலைக்கு பயன்படுத்திய ஆயுதம் அல்லது தயாரிக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் கொள்ளையடித்து திருடப்பட்டது. அனைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவை. இவைகளின் விளைவு என்றால். 27, காவல்துறையினரிடம் அல்லது காவல்துறை காவலில் உள்ள நபர்களால் செய்யப்பட்ட வாக்குமூலங்கள் மீது முந்தைய இரண்டு பிரிவுகளால் விதிக்கப்பட்ட தடையில் சிறிய

பொருள் இருக்கும். காவல்துறை செல்வாக்கின் கீழ் உள்ள ஒருவர் தேவையற்ற அழுத்தத்தைப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் வாக்குமூலம் அளிக்கத் தூண்டப்படலாம் என்ற சட்டமன்றத்தின் அச்சத்தால் அந்தத் தடை உத்வேகம் பெற்றது. ஆனால், தடையை நீக்குவதற்குத் தேவையான அனைத்தும் பின்னர் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பொருள் தொடர்பான தகவல்களை வாக்குமூலத்தில் சேர்த்தால், காவல்துறையின் வற்புறுத்தும் சக்திகள் சந்தர்ப்பத்திற்கு சமமாக நிரூபிக்கப்படும் என்று கருதுவது நியாயமானது, மேலும் நடைமுறையில் தடை அதன் விளைவை இழக்கும். சாதாரண கட்டுமானக் கொள்கைகளில், அவர்களின் திருவுருவங்கள் விதி என்று நினைக்கிறார்கள். பிரிவு 26 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது. 27, பிரிவின் பொருளை ரத்து செய்யக் கூடாது. அவர்களின் பிரபுக்களின் பார்வையில், பிரிவிற்குள் "கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மையை" உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளுக்குச் சமமாகக் கருதுவது தவறானது; கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மை, பொருள் இருக்கும் இடத்தைத் தழுவுகிறது தயாரிக்கப்பட்ட மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் அறிவு, மற்றும் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் இந்த உண்மையுடன் தெளிவாகத் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளின் கடந்தகால பயனர் அல்லது கடந்தகால வரலாறு பற்றிய தகவல், அது இருக்கும் அமைப்பில் அதன் கண்டுபிடிப்புடன் தொடர்புடையது அல்ல. கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. "எனது வீட்டுக் கூரையில்

மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கத்தியை நான் தயாரிப்பேன்" என்று காவலில் உள்ள ஒருவர் அளித்த தகவல் கத்தியைக் கண்டுபிடிக்க வழிவகுக்காது; கத்திகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. தகவலறிந்தவரின் வீட்டில் ஒரு கத்தி மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு இது வழிவகுக்கிறது, மேலும் அந்தக் கத்தி குற்றத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதாக நிரூபிக்கப்பட்டால், கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மை மிகவும் பொருத்தமானது. ஆனால் அந்த அறிக்கையில் "ஏ குத்தினேன்" என்ற வார்த்தைகள் சேர்க்கப்பட்டால், இந்த வார்த்தைகள் தகவலறிந்தவரின் வீட்டில் கத்தியைக் கண்டுபிடித்ததுடன் தொடர்பில்லாததால், இந்த வார்த்தைகள் அனுமதிக்கப்படாது.

[முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது]

21. சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27, கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மை பொருண்மை செய்யப்படும் இடத்தையும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் அறிவையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும், மேலும் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் கூறப்பட்ட உண்மையுடன் தெளிவாகத் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளின் கடந்தகால பயனர் அல்லது கடந்தகால வரலாறு பற்றிய தகவல் அதன் கண்டுபிடிப்புடன் தொடர்புடையது அல்ல. இந்த நீதிமன்றத்தால் வழக்குகளின் தொகுப்பில் கூறப்பட்ட பார்வை தொடர்ந்து பின்பற்றப்படுகிறது.

22. இந்த நீதிமன்றம், சந்திரன் எதிராக தமிழ்நாடு அரசு [5] [(1978) 4 எஸ்.சி.சி 90] வழக்கில், குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 1 இன் அறிக்கையின் பதிவு இல்லாத நிலையில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட கட்டுரைகளை மீட்டெடுப்பதற்கான ஆதாரத்தை பரிசீலிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் அறிக்கை இல்லை. நான் நகைகளை மீட்பதற்கு வழிவகுத்த சாட்சியச் சட்டம் பிரிவு 27 ன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதில் அசா–34 க்கு முன் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குமூல அறிக்கையின் (Ex.P–27) இணங்க, அதில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1 என்பவரின் வழக்கில் நகைகள் மீட்கப்பட்டதாக, அமர்வு நீதிபதியும், உயர் நீதிமன்றமும் தவறிழைத்ததாக நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது. கூறப்பட்ட வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் கீழ்க்கண்ட அவதானிப்புகளைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும்:

> "36. இந்த நகைகள் மீட்கப்படுவதற்கு காரணமான ஏ–1 ன் பற்றிய எந்த ஒரு வாக்குமூல அறிக்கையும் பிரிவு 27, சாட்சியச் சட்டத்தின் கீழ் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையாகவே உள்ளது...."

23. சாட்சியச் சட்டத்தின் 27 வது பிரிவின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் வாக்குமூல அறிக்கை எதுவும் நிரூபிக்கப்படாததால், நகைகளை மீட்பதில் நம்பிக்கை வைக்க இந்த நீதிமன்றம் மறுத்துவிட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

24. கர்நாடக மாநிலத்திற்கு எதிராக டேவிட் ரோஜாரியோ மற்றும் ஒருவர் [6] [(2002) 7 எஸ்சிசி 728] மற்றொரு வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் அவதானிப்புகளைக் குறிப்பிடுவதும் பொருத்தமானதாக இருக்கும்:

> "5..... ஒரு போலீஸ் அதிகாரியின் காவலில் உள்ள ஒருவரிடமிருந்து தகவல் வரவில்லை அல்லது ஒரு போலீஸ் அதிகாரியின் காவலில் இல்லாத ஒருவரிடமிருந்து தகவல் வந்திருந்தால், மற்றபடி ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய இந்தத் தகவல் பிரிவு 27 இன் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகிவிடும். பிரிவு 27 இன் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அறிக்கையானது, கண்டுபிடிப்புக்கு வழிவகுத்த தகவலாகும், அதுவே காவல்துறை அதிகாரியால் உருவாக்கப்பட்ட கருத்தை நிரூபிக்க வேண்டும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் காவலில் இருந்தபோது அளித்த சரியான தகவல்கள் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும், இது கட்டுரைகளை மீட்டெடுக்க வழிவகுத்தது, எனவே, கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு பதிவு செய்யப்படவில்லை, ஆதாரங்கள் மூலம் துல்லியமான தகவல் சேர்க்கப்பட வேண்டும், இது சாட்சிய சட்டத்தின் 27 வது பிரிவில் உள்ளடங்கியிருக்கும் அடிப்படைக் கொள்கையானது, ஏதேனும் ஒரு உண்மை கண்டறியப்பட்டால், அதைத் தொடர்ந்து நடந்த சம்பவங்கள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படும் கோட்பாடு ஆகும் ஒரு கைதியிடம் இருந்து பெறப்பட்ட எந்த தகவலின் வலிமையின்

அடிப்படையில், அத்தகைய கண்டுபிடிப்பு, கைதி வழங்கிய தகவல் உண்மையானது என்பதற்கான உத்தரவாதமாகும். தகவல் ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகவோ அல்லது குற்றமற்றதாகவோ இருக்கலாம், ஆனால் அது ஒரு உண்மையைக் கண்டறிந்தால், அது நம்பகமான தகவலாக மாறும். ஒரு பொருளை மீட்டெடுப்பது என்பது பிரிவில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒரு உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பது அல்ல என்பது இப்போது நன்கு உறுதியாகிவிட்டது. புளுகுரி கோட்டையா எதிராக பேரரசர் [எ.ஐ.ஆர்1947 பிசி 67: 48 குற்றவியல் சட்ட LJல் 533: 74 IA 65] இல் அந்தரங்க கவுன்சிலின் முடிவு, பிரிவில் "கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மை" அந்த இடத்தைத் தழுவுகிறது என்ற விளக்கத்தை ஆதரிப்பதற்கு மிகவும் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட அதிகாரமாகும். எந்த பொருள் தயாரிக்கப்பட்டது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் அறிவு, ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் அந்த விளைவுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும். (பார்க்க மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு –எதிர்– தாமு [(2000) 6 எஸ்சிசி 269: 2000 எஸ்சிசி (குற்றவியல்) 1088 2000 குற்றவியல் சட்ட LJ 2301]......"

[முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது]

25. சுப்ரமண்யா எதிராக கர்நாடக மாநில அரசு [7] [2022 எஸ் சிசி ஆன்லைன் எஸ்சி 1400] என்ற வழக்கில் சமீபத்தில் இந்த

நீதிமன்றத்தின் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு இவ்வாறு குறிப்பிட்டது:

"82. மேற்கூறிய ஆதாரங்களை மனதில் வைத்து, சட்டத்தின்படி கண்டுபிடிப்புகளை நிரூபிக்கவும் நிறுவவும் அரசுத் தரப்பால் முடிந்ததா என்பதை நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம். சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27 இவ்வாறு கூறுகிறது:

"27. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் எவ்வளவு நிரூபிக்கப்படலாம்.–

ஆனால், ஏதேனும் ஒரு குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவரிடமிருந்து பெறப்பட்ட தகவலின் விளைவாக, ஒரு காவல்துறை அதிகாரியின் காவலில் இருக்கும் ஒரு உண்மை கண்டறியப்பட்டால். இதுபோன்ற பல தகவல்கள், அது ஒரு ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அதன் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மையுடன் தெளிவாகத் தொடர்புடையது, நிரூபிக்கப்படலாம்."

83. மேற்கூறிய அனைத்து அரசு தரப்பு சாட்சிகளின் சாட்சியங்களில் உள்ள முதல் மற்றும் அடிப்படை குறைபாடு என்னவென்றால், அவர்களில் எவரும் மேல்முறையீட்டாளரால் கூறப்பட்ட சரியான அறிக்கையை அகற்றவில்லை என்பதுதான்,

இறுதியில் பிரிவு 27 இன் கீழ் பொருத்தமான ஒரு உண்மையைக் கண்டறிய வழிவகுத்தது சான்று சட்டம்.

84. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளர் காவலில் இருக்கும் போது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளர், தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில், அவர் ஆயுதத்தை மறைத்து வைத்திருந்த இடத்திற்கு, புதைக்கப்பட்ட இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதாக அறிக்கை அளித்ததாக விசாரணை அதிகாரியைப் பற்றிக் கூறினால். சடலம், உடைகள் போன்றவை, விசாரணை அதிகாரி செய்திருக்க வேண்டிய முதல் காரியம், காவல் நிலையத்திலேயே இரண்டு சுயேச்சை சாட்சிகளை வரவழைப்பதுதான். இரண்டு சுயேட்சை சாட்சிகளும் காவல் நிலையத்திற்கு வந்தவுடன், அவர்கள் முன்னிலையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர், அவர் ஆயுதம் மறைத்து வைத்திருந்ததாகக் கூறப்படும் இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி தகுந்த வாக்குமூலத்தை அளிக்கும்படி கேட்க வேண்டும். காவலில் இருக்கும் போது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் இரண்டு சுயாதீன சாட்சிகள் (பஞ்ச் சாட்சிகள்) முன் அத்தகைய அறிக்கையை அளிக்கிறார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் கூறிய சரியான அறிக்கைகள் அல்லது சரியான வார்த்தைகள் பஞ்சநாமாவின் முதல் பகுதியில் இணைக்கப்பட வேண்டும், விசாரணை அதிகாரி சட்டத்தின்படி வரையலாம். நம்பகத்தன்மையை வழங்குவதற்காக சுயாதீன சாட்சிகளின் சாட்சியத்தின் பேரில் காவல் நிலையத்தில் வரையப்பட்ட & குறிப்பிட்ட அறிக்கையானது, குற்றத்திற்கான ஆயுதம் அல்லது ஏதேனும் பிற கட்டுரைகளை சுட்டிக்காட்டுவதற்கு தனது சொந்த விருப்பம் மற்றும்

விருப்பத்தின் பேரில் தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் வெளியிடப்பட்டது. பஞ்சநாமாவின் முதல் பகுதி முடிந்ததும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் இரண்டு சுயாதீன சாட்சிகள் (பஞ்ச்–சாட்சிகள்) ஆகியோருடன் காவல்துறையினர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தலைமையில் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் செல்வார்கள். குறிப்பிட்ட இடத்தில் இருந்து குற்றத்திற்கான ஆயுதம் அல்லது இரத்தக்கறை படிந்த ஆடைகள் அல்லது வேறு ஏதேனும் பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், முழு செயல்முறையின் ஒரு பகுதி பஞ்சநாமாவின் இரண்டாம் பாகமாக மாறும். சாட்சியச் சட்டத்தின் 27–வது பிரிவின் கீழ் கருதப்படும் கண்டுபிடிப்பு பஞ்சநாமாவை விசாரணை அதிகாரி வரைய வேண்டும் என்று சட்டம் எதிர்பார்க்கிறது. விசாரணை அதிகாரியின் வாய்மொழி ஆதாரத்தை முழுவதுமாகப் படித்தால், இந்த விவகாரத்தில் மேற்கூறிய அனைத்து தொடர்புடைய அம்சங்களிலும் அதே குறைபாடு உள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

26. சாட்சியச் சட்டத்தின் 27 வது பிரிவின் கீழ் கருதப்படும் கண்டுபிடிப்பு பஞ்சநாமாவை 10 பேர் எப்படி வரைய வேண்டும் என்று சட்டம் எதிர்பார்க்கிறது என்பதை இந்த நீதிமன்றம் விரிவாகப் பரிசீலித்துள்ளது. தற்போதைய வழக்கில், மேற்கூறிய தேவைக்கு இணங்க, மீட்டெடுப்பு பஞ்சநாமாவை ஒதுக்கி வைக்கவும், சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27 இன் கீழ் பாபியின் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீடு செய்தவர்) எந்த அறிக்கையும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. எனவே, இறந்தவரின் சடலம் போபியின் (குற்றம்

சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீட்டாளர்) மீட்கப்பட்ட சூழ்நிலையை நிரூபிக்க அரசுத் தரப்பு தவறிவிட்டது என்று கருதுகிறோம்.

27. உயர் நீதிமன்றம் நம்பியிருக்கும் மற்றொரு சூழ்நிலை என்னவென்றால், ஆபரணங்களை மீட்டெடுப்பது பாபியின் வழக்கில் (குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் இல்லை). விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் ஆகிய இரண்டும் அத்தகைய மீட்சியை நம்பியிருப்பதில் வெளிப்படையாக தவறு செய்திருப்பதை நாங்கள் காண்கிறோம். விசாரணை நீதிமன்றம், கூறப்படும் மீட்பு மோமோ ஒரு ஜோடிக்கப்பட்ட ஆவணம் மற்றும் Ext P–14 இன் படி கூறப்படும் மீட்டெடுப்பு கேலிக்கூத்தானது என்பதைக் காட்ட போதுமான பொருள் இருப்பதாகக் கண்டறிந்தது. எவ்வாறாயினும், விசாரணை நீதிமன்றம் குறிப்பிட்ட மீட்டெடுப்பை நம்பியிருந்தது குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு குற்றவாளி. எங்கள் கருத்துப்படி, இது தொடர்பாக விசாரணை நீதிமன்றத்தின் கண்டுபிடிப்பு முற்றிலும் தவறானது, இது உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது

28. ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1) பொறுத்த வரையில், கூடுதல் சூழ்நிலையை விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் மண்வெட்டியை மீட்டெடுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இறந்தவரின் சடலம் மீட்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அதே இடத்திலிருந்து மண்வெட்டியும் மீட்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (இங்கு குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/முறையீடு செய்தவர்). விசாரணை நீதிமன்றம்

மீண்டும் மண்வெட்டி மீட்கப்பட்ட இடம் பாபியின் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/ மேல்முறையீடு செய்பவர் செரின்) வெளிப்படுத்தல் அறிக்கையிலிருந்து ஏற்கனவே அறியப்பட்டதாகக் கூறியது; இருப்பினும், கூறப்பட்ட மண்வெட்டியை மீட்டெடுப்பது இன்னும் ஆதாரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருந்தது. ஷிபு @ ஷிபு சிங்கிற்கு (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1) ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தும், பிரத்தியேகமாக இல்லாத இடத்திலிருந்தும் கூறப்பட்ட மீட்பு என்பது தெளிவாகிறது. விசாரணை நீதிமன்றம் மீண்டும் அத்தகைய கண்டுபிடிப்புக்கு வருவதில் வக்கிரம் செய்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

29. அ.சா–1 இன் ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் இறந்தவரின் நிறுவனத்தில் கடைசியாகக் காணப்பட்ட குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் சூழ்நிலை மட்டுமே இப்போது எஞ்சியுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய பார்வையில், கடைசியாகப் பார்த்த கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மட்டுமே, தண்டனையை பதிவு செய்திருக்க முடியாது என்பதைக் காண்கிறோம். இறந்தவரின் சடலத்தை மீட்டெடுப்பது போபியின் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீடு செய்தவர்) என்பதை நிரூபிக்க அரசுத் தரப்பு முற்றிலும் தவறிவிட்டது. விசாரணை நீதிமன்றத்தின் கூற்றுப்படி கூட, பாபியின் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3/மேல்முறையீட்டாளர்) வீட்டில் இருந்து கட்டுரைகளை மீட்டெடுப்பது கேலிக்கூத்தானது மற்றும் புனையப்பட்டது. ஷிபு @ ஷிபு சிங் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1) வழக்கில் மண்வெட்டி மீட்கப்பட்டது, இது விசாரணை நீதிமன்றத்தின் கூற்றுப்படி, போபி

(குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 3) மூலம் வெளியிடப்பட்ட வெளிப்படுத்தல் அறிக்கையின் மூலம் அறியப்பட்ட இடத்திலிருந்து வந்தது. /மேல்முறையீடு செய்பவர் இங்கே).

30. இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய பார்வையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தைத் தவிர வேறு எந்த முடிவுக்கும் வராத குற்றச் சூழ்நிலைகளின் சங்கிலியை நிரூபிக்க அரசுத் தரப்பு முற்றிலும் தவறிவிட்டது என்பதைக் காண்கிறோம்.

31. சுரேஷ் சந்திர பாஹ்ரி (மேற்கூறிய) வழக்கில் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞரான ஸ்ரீ பால்கோபால் வைத்த நம்பிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், அது பத்தி 40–ல் உள்ளதைப் போல முற்றிலும் தவறாக உள்ளது, இந்த நீதிமன்றம் இவ்வாறு கவனித்துள்ளது:

> "40. மேற்கூறிய சமர்ப்பிப்புகளின் தகுதிகள் அல்லது தீமைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு முன், அது தொடர்பான சட்டம் என்று கூற விரும்புகிறோம். சூழ்நிலை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் தண்டனை வழங்குவது நன்கு தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, மேலும் இந்த அம்சத்தில் விரிவான விவாதம் தேவையில்லை. ஒரு கொலை வழக்கில் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாரங்கள் சூழ்நிலைக்கு உட்பட்டவையாக இருந்தால், அந்த நிகழ்வில் குற்றத்தின் முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டிய உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் நியாயமான

அனைத்தையும் தாண்டி முழுமையாக நிறுவப்பட வேண்டும். சந்தேகம் மற்றும் அவ்வாறு நிறுவப்பட்ட உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்துடன் ஒத்துப்போவது மட்டுமல்லாமல், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நிரபராதியுடன் முற்றிலும் பொருந்தாததாக இருக்க வேண்டும், மேலும் அவரது குற்றமற்றவர்களுடன் ஒத்துப்போகும் ஒவ்வொரு நியாயமான கருதுகோளையும் விலக்க வேண்டும்."

32. மேற்கூறிய வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் அவதானிப்புகளைக் குறிப்பிடுவது மேலும் பொருத்தமானதாக இருக்கும்:

"71. சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27 இன் விதிகள், கொடுக்கப்பட்ட தகவலின் விளைவாக உண்மையில் ஒரு உண்மை கண்டறியப்பட்டால், அந்தத் தகவல் உண்மையானது என்பதற்கு சில உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது, எனவே கூறப்பட்ட தகவலைப் பாதுகாப்பாக அனுமதிக்க முடியும். சாட்சியமாக வழங்கப்பட வேண்டும், ஏனெனில் அத்தகைய தகவல் மேலும் வலுவூட்டப்பட்டு, கட்டுரைகள் அல்லது குற்றத்தின் கருவியின் கண்டுபிடிப்பால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டால், குற்றத்தின் கட்டுரைகள் பற்றிய ஒப்புதல் வாக்குமூலம் பற்றிய தகவல்கள் பொய்யாக இருக்க முடியாது என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகிறது. ."

33. மேற்படி தீர்ப்பின் 71 வது பத்தியை ஆய்வு செய்தால், சாட்சியச் சட்டத்தின் 27 வது பிரிவைப் பயன்படுத்துவதற்கான இரண்டு அத்தியாவசியத் தேவைகள் (1) தகவல் அளிக்கும் நபர் ஏதேனும் குற்றச் சாட்டப்பட்டவராக இருக்க வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் மீண்டும் வலியுறுத்தியுள்ளது. (2) அவரும் போலீஸ் காவலில் இருக்க வேண்டும். சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 27 இன் விதிகள், கொடுக்கப்பட்ட தகவலின் விளைவாக உண்மையில் ஒரு உண்மை கண்டறியப்பட்டால், அந்தத் தகவல் உண்மையானது என்பதற்கு சில உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது, எனவே அந்தத் தகவலைப் பாதுகாப்பாக அனுமதிக்க முடியும் என்ற பார்வையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று நீதிமன்றம் கூறியது. ஆதாரத்துடன் கொடுக்க வேண்டும்.

34. கூறப்பட்ட வழக்கின் உண்மைகளில், நீதிமன்றம் இருப்பதைக் கண்டறிந்தது. உண்மையில், மேல்முறையீட்டாளர் குர்பச்சன் சிங் வெளிப்படுத்திய ஒரு ஒப்புதல் வாக்குமூல அறிக்கை, குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட கட்டுரைகளை மீட்டெடுப்பதன் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. எனவே, வெளிப்படுத்தல் அறிக்கை மற்றும் அதற்கான ஆதாரங்களை நீதிமன்றம் நம்பியது. ஏற்கனவே இங்கு கூறியது போல், ஆசிரியரின் அடையாளம்/ குறிப்புகள் தற்போதைய வழக்கில், இறந்தவரின் சடலத்தை மீட்டெடுப்பது தொடர்பாக பாபியின் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.3/ மேல்முறையீட்டுதாரர்) வாக்குமூலம் எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

35. இதன் விளைவாக, மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

36. 18.12.2004 அன்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு இதன்படி, இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவுகள் 395, 365, 364, 201, 380, 302 ஆகியவற்றின் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரை தண்டித்த நீதிமன்றமும், அதை உறுதிப்படுத்தி உயர்நீதிமன்றம் 25.08.2008 அன்று வழங்கிய மறுக்கப்பட்ட தீர்ப்பும் ரத்து செய்யப்படுகிறது. மேல்முறையீடு செய்தவர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டார், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் ஜாமீன் பத்திரங்கள் விடுவிக்கப்படும்

37. நிலுவையில் உள்ள விண்ணப்பம்(கள்) ஏதேனும் இருந்தால், அவை அப்புறப்படுத்தப்படும்.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

---

## பொறுப்புத் துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."